

— Гарна людина дбає не про те, щоб звікувати в роскошах, а про те щоб прожити по правді. Се нерозумні люди цілий вік дбають про богацтво.

А богачі тільки й думали про те, щоби більше надбати, тільки в богацтві та в роскошах і бачили людське щастє.

Вороги Сократові балакали між собою про него:

— Та й неспокійна ж Сократ людина. Тільки баламутить людей своєю наукою і наших дітий проти нас підбурює. Вони йому більше вірять, ніж нам.

Найлютіїші вороги Сократові наважились якнебудь збути ся його, бо він тільки перешкаджає людям жити в роскошах, і ні про що инше не дбати. Ото кажуть вони:

— Треба щось вигадати на него таке, щоби можна було потягнути його до суду.

І вигадали вони потягнути його до суду за те, що наче він не вірить в богів та розпоганує людей.

От і сказано Сократови, що він злочинець і що його будуть судити. Ученикам Сократовим було дуже гірко і жалко почути таке, бо вони добре знали, що Сократ нічого поганого не зробив. Зійшли ся вони до Сократа і просять його:

— Гляди, учителю, гарненько подумай про те, що на суді за себе маєш говорити.

А оден багатий ученик каже: „

— Коли ти тепер дуже неспокійний і не можеш добре подумати про те, що тобі треба